

regulaminu egzaminów dla nauczycieli zakładów dla ociemniałych, wydanego przez Pruskiego Ministra Spraw Duchownych i Oświaty dnia 12 maja 1912 r. (Z. Bl. d. U. V. Nr. 477) lub świadectwo z egzaminu na przełożonego zakładu dla ociemniałych na podstawie takiegoż regulaminu z dnia 12 maja 1912 r. (Z. Bl. d. U. V. Nr. 481), albo

- h) świadectwo z egzaminu na nauczyciela szkół pomocniczych (Hilfsschulen), uzyskane według regulaminu wydanego przez Pruskiego Ministra Spraw Duchownych i Oświaty dnia 1 października 1913 r. (Z. Zb. d. U. V. Nr. 799), albo
- i) świadectwo egzaminów kwalifikacyjnych dla nauczycieli dzieci ciemnych, głuchoniemych, umysłowo upośledzonych i zaniedbanych, uzyskane na mocy art. 5 przepisów, dotyczących egzaminów kwalifikacyjnych dla nauczycieli szkół ludowych pospolitych i wydziałowych w Galicji, wydanych na podstawie galicyjskiej ustawy krajowej z dnia 12 lipca 1907 r. (austr. Dz. U. kraj. Nr. 101), lub na mocy art. V Przepisów Ministra Wyznań i Oświaty w Wiedniu z dnia 31 lipca 1886 r. Nr. 6033 (Dziennik Rozporządzeń Ministerjalnych z 1886 r. Nr. 52), albo
- k) świadectwo nauczycielskie, zawierające także kwalifikacje do udzielania nauki głuchoniemym i ociemniałym na podstawie praktyki i egzaminu w Instytucie Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego: *St. Czerwiński*

406.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 14 czerwca 1929 r.

o zawieszeniu cła wywozowego na otręby.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe na otręby wszelkie (poz. 221 taryfy celnej), ustanowione rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 11 sierpnia 1927 r. w sprawie cła wywozowego na otręby (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 652) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem z dnia 20 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 812), zawieszają się do dnia 30 września 1929 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

407.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1929 r.

o sposobie stwierdzenia, które listy zastawne b. rosyjskich banków ziemskich: Kijowskiego, Moskiewskiego, Petersbursko-Tulskiego i Połtawskiego oraz obligacje b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego były własnością obywateli polskich w dniu 26 marca 1928 r.

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) - zarządza co następuje:

§ 1. Za stanowiące własność obywateli polskich w dniu 26 marca 1928 r. będą uważane następujące listy zastawne, emitowane przez byłe rosyjskie banki ziemskie: Kijowski, Moskiewski, Petersbursko-Tulski i Połtawski oraz obligacje byłego Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego:

1) listy zastawne i obligacje, do których prawa zostały zabezpieczone na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1032), lub, które zostały zarejestrowane na podstawie rozporządzeń Ministra Skarbu: z dnia 22 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 434) i z dnia 15 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 35) po udowodnieniu: a) że zostały zabezpieczone lub zarejestrowane na rzecz obywateli polskich, b) że w dniu złożenia ich Komitetowi Likwidacyjnemu do spraw byłych rosyjskich osób prawnych stanowiły własność obywateli polskich;

2) listy zastawne i obligacje, zarejestrowane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 486) po udowodnieniu, że w dniu złożenia ich Komitetowi Likwidacyjnemu stanowiły własność obywateli polskich.

§ 2. Za należące do obywateli polskich w dniu 26 marca 1928 r. będą również uważane wymienione w § 1 papiery wartościowe, zgłoszone w terminie, przewidzianym w ust. 1 art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377), po udowodnieniu, że w dniu 26 marca 1928 r. stanowiły własność obywateli polskich.

§ 3. Jako dowody, stwierdzające, że wymienione w § 2 papiery wartościowe stanowiły w dniu 26 marca 1928 r. własność obywateli polskich, mogą służyć następujące dowody pisemne:

a) zaświadczenia o zgłoszeniu względnie zdeponowaniu listów zastawnych i obligacji w Ministerstwie Skarbu, w b. Głównym Urzędzie Likwidacyjnym, Komisjach Szacunkowych i innych instytucjach państwowych, oraz w instytucjach społecznych lub prywatnych instytucjach kredytowych, mających siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

b) rachunki bankowe na nabyte papiery wartościowe;

c) inne dowody, stwierdzające okoliczność, wymienioną w ustępie 1 paragrafu niniejszego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

408.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1929 r.

o ustaleniu trybu i sposobu konwersji listów zastawnych b. rosyjskich banków ziemskich: Kijowskiego, Moskiewskiego, Petersbursko-Tulskiego i Połtawskiego oraz obligacji b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego,

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) zarządzam co następuje:

§ 1. Listy zastawne b. rosyjskich banków ziemskich: Kijowskiego, Moskiewskiego, Petersbursko-Tulskiego i Połtawskiego oraz obligacje b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego, uznane, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 407), za stanowiące w dniu 26 marca 1928 r. własność obywateli polskich, zostaną skonwertowane na złotowe listy zastawne Wileńskiego Banku Ziemskiego o takim samym oprocentowaniu, według planów, ustalonych przez Komitet Likwidacyjny do spraw b. ros. osób prawnych — oddzielnie dla każdej z wymienionych instytucji kredytu długoterminowego.

§ 2. Wymienione w paragrafie poprzednim złotowe listy zastawne zostaną uzyskane wzamian za odstąpienie Wileńskiemu Bankowi Ziemskiemu wierzytelności, przypadających z tytułu pożyczek długoterminowych, udzielonych przez wskazane instytucje w listach zastawnych lub obligacjach, a zabezpieczonych na nieruchomościach, położonych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Warunki odstąpienia powyższych wierzytelności zostaną ustalone w umowie pomiędzy likwidatorem mienia wskazanych instytucji a Wileńskim Bankiem Ziemskim, z tem jednak zastrzeżeniem, aby suma nominalna listów zastawnych, otrzymanych tytułem ceny sprzedażnej odstąpionych wierzytelności, nie była mniejszą od wyrażonej w złotych ogólnej kwoty tych wierzytelności według ich stanu z dnia 1 stycznia 1929 r.

Oprócz określonych w ten sposób świadczeń w listach zastawnych, mogą być nadto zastrzeżone dopłaty gotówkowe, przeznaczone przede wszystkim na zaspokojenie kosztów likwidacji, do których, między innymi, zostaną zaliczone ewentualne należności, przypadające na rzecz Wileńskiego Ban-

ku Ziemskiego z tytułu wynagrodzenia za finansowanie czynności przymusowego zarządcy państwowego i likwidatora.

Umowa, przewidziana w paragrafie niniejszym, podlega zatwierdzeniu przez Komitet Likwidacyjny.

§ 4. Uzyskane z realizacji wierzytelności, wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia, listy zastawne i sumy pieniężne, po zaspokojeniu kosztów likwidacji i innych pretensyj, przewidzianych w art. 13 rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377), będą rozdzielone pomiędzy właścicieli emitowanych przez powyższe instytucje papierów wartościowych, których roszczenia zostaną przyjęte przez Komitet Likwidacyjny, zgodnie z przepisami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 407).

§ 5. Za podstawę podziału zostanie przyjęty stosunek sumy nominalnej listów zastawnych Wileńskiego Banku Ziemskiego, uzyskanych z realizacji wymienionych w § 2 wierzytelności każdej z instytucji kredytu długoterminowego, do wyrażonej w walucie rublowej sumy nominalnej przyjętych przez Komitet Likwidacyjny pretensyj, przypadających z tytułu papierów wartościowych, emitowanych przez każdą z tych instytucji, z zastrzeżeniem, iż stosunek ten nie może być wyższy od miary przerechowania, przewidzianej w § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 roku (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213).

Podziału dokonywać będzie Komitet Likwidacyjny, w miarę realizacji aktywów, oddzielnie dla każdej z wymienionych instytucji, według sporządzanych w tym celu planów konwersyjnych.

§ 6. Pozostałe, po zaspokojeniu kosztów likwidacyjnych, sumy pieniężne, uzyskane z realizacji wierzytelności, wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia, zostaną podzielone przez Komitet Likwidacyjny pomiędzy wierzycieli według zasad, przewidzianych w § 5 niniejszego rozporządzenia.

Łączna suma wypłaconej w ten sposób gotowizny oraz listów zastawnych, wyrażonych w nominalnej wartości, nie może jednak przekraczać sumy, wynikającej z przerechowania, według pełnych stawek § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213) pretensyj, przyjętych przez Komitet Likwidacyjny.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

46813 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 40 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi kwartalnie 7 zł. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumeratę uiszczają należy najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.